

© . DE GEEST

Grasgroenstroken in de laanbomenteelt

Op 28 september volgden een 50-tal telers de geleide rondleiding langs de demonstratievelden 'bodemvruchtbaarheid' te Wetteren. Zoals in een vorige 'AKSENT' beschreven, was één van de onderwerpen de inpasbaarheid van grasgroenstroken in de laanbomenteelt. We gaan hier wat dieper op in.

*Pascal Braekman,
Departement Landbouw en Visserij,
Sectoradviesering Sierteelt en Gewasbescherming*

In een gevestigde aanplant van laanbomen werden de mogelijkheden van groenstroken gedemonstreerd. In totaal werden hierbij 9 individuele grassoorten en -types en 2 mengsels als demonstratiestroken aangelegd,

namelijk:

- Engels raaigras, weidetype
- Festulolium, weidetype
- Italiaans raaigras
- gewoon roodzwenkgras
- hardzwenkgras
- Engels raaigras, gazontype
- veldbeemdgras, uitlopervormend
- roodzwenkgras, uitlopervormend
- witte (micro)klaver

- Mengsel 1
 - > 50% Engels raaigras, sportveldtype
 - > 25% roodzwenkgras met forse uitlopers
 - > 25% veldbeemdgras
- Mengsel 2
 - > 30% gewoon roodzwenkgras
 - > 30% met forse uitlopers
 - > 20% veldbeemdgras
 - > 15% hardzwenkgras
 - > 5% struis- of fioringras

Voordelen die, vooral vanuit de overheid, aangehaald worden bij het gebruik van groenstroken in de laanbomenteelt zijn de aanlevering van organische stof, het beperken van het potentiële erosierisico, de nutriëntencaptatie en de bodemvochtregulatie. Daar tegenover staan enkele belangrijke bedenkingen die vanuit de praktijk gemaakt worden, met name de vrees dat de groenstroken nutriënten en water onttrekken aan de gewassen waardoor deze aan groei en ontwikkeling inboeten. Tijdens het bezoek werd door sommige telers als nadeel ook aangehaald dat groenstroken niet compatibel zijn met de mechanisatie die veelal gebruikt wordt om beurtelings de zwartstrook onder de bomen aan te aarden en weer weg te halen ... Ook de aanwezigheid van grasplanten na verloop van tijd op de zwartstrook wordt als belangrijk nadeel beschouwd. Immers, bij de productie van kluitplanten wil men planten afleveren die vrij zijn van begroeiing ...

Nuttige tips bij de keuze

In reactie hierop gaf dhr. Brecht Ruysschaert van de firma Jorion Philip-Seeds enkele tips mee die vooral gesteund zijn op zijn ruime ervaring met het gebruik van grasgroenstroken in fruitplantages.

1. Juiste keuze grassoort en -type!

Geen weidetypes maar traaggroeiende soorten en -types gebruiken, bv. Engels raaigras gazontype, rood- of hardzwenkgras of veldbeemd.

2. Correct maaionderhoud: niet tot

zaadvorming laten komen, zeker ook niet langs de randen van de grasgroenstrook. Verspreiding van het gevormde zaad op de zwartstrook leidt daar tot grasgroei met de aangehaalde problemen op de kluitplanten tot gevolg.

3. Veldbeemdgras vormt steeds uitlopers en ook sommige types roodzwenkgrassen vormen uitlopers.

De groeikracht van deze uitlopers is echter te gering om onder een normaal maaibeheer en bijhorende onkruidbestrijding op zwartstrook (mechanisch en/of chemisch) een uitgroei tot op de zwartstrook te veroorzaken. Deze grassen zullen wel eventuele beschadigingen/openingen die in de graszode ontstaan geleidelijk aan dichtgroeien.

4. De uitlopers die door struisgras gevormd worden, zijn veel groeikrachtiger en slagen erin om zich op korte termijn ruim buiten de ingezaaide grasgroenstrook te ontwikkelen.

Deze grassoort dient dan ook vermeden te worden in mengsels die gebruikt worden voor de aanleg van grasgroenstroken tussen laanbomen.

5. Latere uitzaai van grasgroenstrook: pas vanaf 2de jaar na aanplant van bomen overgaan tot inzaai van grasgroenstrook.

Op die manier kunnen de bomen/struiken zich goed vestigen en ondervinden ze geen mogelijke concurrentie voor voedingsstoffen en water in hun jeugdgroei.

6. Bij traaggroeiende soorten en -types wordt er relatief meer ondergrondse biomassa gevormd, wat aanleiding geeft tot een substantiële aanbreng van (effectieve) organische stof !

Nematoden

Over de waardplantgevoeligheid van de verschillende grassoorten t.o.v. schadelijke bodemnematoden, zegt Wim Wesemael van het ILVO dat er vooralsnog te weinig geweten is over de exacte interactie van de verschillende nematodensoorten die specifiek in de boomkwekerij voorkomen en de gedemonstreerde grassoorten.

Hij benadrukte dat telers moeten beseffen dat er naast de schadelijke bodemaaltjes ook heel veel andere soorten aaltjes voorkomen in de bodem die een eerder neutrale tot sterk positieve reactie met de aanwezigende planten hebben. De algemene regel is dan ook dat de aanvoer van extra organische stof het bodemleven, waarvan de bodemaaltjes onderdeel uitmaken, sterk stimuleert en er zo een betere bodemwerking en plantengroei gerealiseerd wordt. Wim Wesemael benadrukte eveneens dat het zaak is om, bij schade veroorzaakt door plantparasitaire nematoden, tot een snelle en accurate diagnose te komen over het soort aaltje. Enkel op die manier kunnen er de juiste maatregelen genomen worden. ■

© De GEEST